

தன விடையென துவுக்காலீய
விசெலுவ உடிருவ நெடு யே !
மக்கள் சக்தியுடன் ஒன்றாயகம்
புரட்சியை முன்னெடுப்போம்

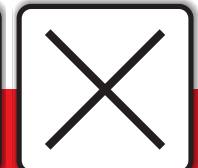
Let's take forward the democratic
revolution by people's power!

தமிழ்நாடு 2024
தலைவர்க்கு தகுதியை

ஜனாதியதுக்கு தூர்தல் 2024
கொள்கை பிரகடனம்

PRESIDENTIAL ELECTION 2024
ELECTION MANIFESTO

நவ சம சமாஜ கட்சி
NAVA SAMA SAMAJA PARTY

பிரியந்த விக்ரமசிங்கா
Priyantha Wickramasinghe

ජන බලයෙන් ප්‍රජාතන්ත්‍රීය විෂ්ලේෂය ඉදිරියට ගෙන යුම් !

ස්වජාලනය මත පදනම් වන සමාජ ආර්ථික සංවර්ධන මාවතක් උදෙසා !

නව සම සමාජ පක්ෂය මෙවර ජාතාධිපතිවරණයට ඉදිරිපත් වන්නේ ජන්දය දීමෙන් පසු ජනතාව තුදු ප්‍රේෂ්‍යකයන් බවට පත් කර තැබේමට නම් නොවේ. ජනතාවට එසේ ප්‍රේක්ෂකයන් ලෙස සිටිමේ අයිතිය පමණක් ඉතිරි කර රාජ්‍ය පාලනයේ, ආණ්ඩුකරණයේ, ආර්ථික කළමනාකරණයේ සැම තීන්දු තිරණයක්ම අප පක්ෂයේ පාලනය වෙත රඳවා ගැනීමට ද නොවේ. රටේ අවභ්‍යවක් සමාජ ආර්ථික ව්‍යාධීන්ට ප්‍රතිකාර කර සුවය ලබා දෙන බවට පොරොන්දු දීමට ද නොවේ. ඒ රීතියා පොරොන්දු මගින් මේ ජනපතිවරණයේ දී ජනතාවගේ ජන්ද විශිෂ්ට කොටසක් වෙන් කර ගැනීමට ද නොවේ.

අප පෙනී සිටින්නේ පෙර කී සමාජ ආර්ථික ව්‍යාධීන්ට ජන්මය දෙනු ලැබූ රීතියා ධනේශ්වර ප්‍රජාතන්ත්‍රාදී නියෝජිත ආයතනත්, ඒවා විසින් පවත්වාගෙන යන හමුදා, පොලිස්, උසාවී හා තිලඛාරී තන්ත්‍රය මූල් කොට ගත් අත්තනොමතික බලයෙන් විඳ දැමීම වෙනුවෙනි. ඒ සඳහා නිෂ්පාදනය, බෙදාහැරීම හා මිල ගණන් ගැන තීන්දු ගැනීමේ හා තීන්දු ක්‍රියාත්මක කිරීමේ වරම සහිත ජනතා ස්වජාලන ව්‍යුහයන් නගරයේත්, ගම්මින් බිජි කරගැනීම වෙනුවෙනි.

එසේ නොවනතාක් දුරට; ජනාධිපතිවරණය වේවා පාර්ලිමේන්තු මැතිවරණය වේවා මෙම සිනැම ජන්දයක ප්‍රතිඵලය එකකි. එනම් පරම (Absolute) බලය සහිත සිංහල බෙංධ්ද ඒකීය රාජ්‍යය යළින් තවත් වසර කිහිපයකට ස්ථාපිත වීම පමණි. අන් කිසිවක් නොවේ.

2021 සිට ලක්වාසී ජනතාවට පෙර නොවූ විරු මහත් වේදනා ගෙන දෙමින් තිබෙන සුන්මුන් වූ සමාජ ආර්ථික තත්ත්වයන් දිගින් දිටම ඇදී යමින් තිබේ. මෙම අරුබුදයේ මූලය වන්නේ ලංකාවේ ආර්ථිකයේ දිගුකාලීන ව්‍යුහාත්මක යුර්වලතා පමණක් නොවේ. එය ආණ්ඩුකරණයේ හා කළමනාකරණයේ අරුබුදයක් වන බව අද වනවිට දහනපති විද්‍යාත්මක පිළිගැනීමට සිදුවී තිබේ. මේ අරුබුදයන්ගේ මූල් සෞයා යන ඔවුන්ට මුණුගැසෙන්නේ මතුපිටට විත් පාවතා දැ පමණි. මතුපිටින් දරුණනය වන මේ පරඩිලින් ආවරණය වී ඇති මූලික ප්‍රශ්න මොවුන්ට නොපෙනේ.

මේ අරුබුදය දැල්වාලන ලද බාහිර කම්පන ලෙස ඔවුන් පාස්කු ඉරිදා ප්‍රජාරය, කොට්ඨාස වසංගතය පමණක් නොව රුසියානු-යුකෝන් හා මැදුපෙරදිග ගැටුම් ද දකී. නමුත් මේ

මිනාම බාහිර කම්පනයක් ඉක්මවන දැවැන්ත සමාජ-දේශපාලන-ආර්ථික කම්පනයක්, හා සමාජ සාරධීම (values) විනාශයක් සමාජයේ ජනිත කළ මූලික සාධක මේවා නොවේ. ඒ දෙමළ ජනතාවගේ තිබුණසේ අරගලය තුළ දැමීමට දියත් කළ ජන සාතක සිවිල් යුද්ධය යි. වංචා දුෂ්ඨය හා සෞරකමීන් තොර දහපති ක්‍රමයක් කිහිදා පැවතුනේ නැතිවාක් මෙන්ම ඇතිවන්නේ ද නැති බව සත්තය. නමුත් වැඩිවසම්වාදී පරම ආයාදායකත්වයන් විනාශ කළ දහපති සමාජය යුක්තිය සාධාරණත්වය හා සමානාත්මකාවය පිළිබඳ විනාශ සාරධීම රාඛියක් මිනිස් සමාජය වෙත ගෙන ආ බව ද ඉවත දැමීය නොහැකි සත්ත්‍යයි.

එසේ වුවද මේ දියුණු ප්‍රජාතන්ත්‍රීය සංකල්ප ආර්ථික වශයෙන් අඩුදියුණු රටවල් වල තහවුරු වූයේ නැතු. මේ දියුණු ප්‍රජාතන්ත්‍රීය සංකල්පයන්ට පැලුපදියම් වීමට අවශ්‍ය දියුණු සමාජ ආර්ථික පදනමක් මේ රටවල් වල ඇති කිරීමට ඒවායේ දහපති නායකයන් සමත් නොවිය. එබැවින් ජාතිවාදී මෙන්ම වර්ගවාදී සිවිල් යුද්ධ මේ බොහෝ රටවල සිදුවෙයි. එම සිවිල් යුද්ධ වල ප්‍රතිඵලය වූයේ අමානුෂීක ආයාදායකයන් පහළ වීම වන අතර; වංචා-දුෂ්ඨය-සෞරකම් ඉහ්වහා යැමිව සුදුසු ජේත්තුකාර සංවර්ධන කටයුතු බලහත්කාරයෙන් පටවන ලදී. තමන් වෙතද මේ බලහත්කාර සංවර්ධනයේ ප්‍රතිලාභ තමන් කරාත් ලගා වෙතැයි සිතා සිටි ජනතාවට සැබැවින්ම සිදු වූයේ, නුදු මිනිස් දුහුවිලි බවට පත් වෙමයි. මිනිස් දුහුවිලි බවට පත් මේ ජනතාව ඔවුන්ගේ සම්ප්‍රදායික වාස භුමි වැනින් පිටමෙකර දමන ලදී. පාලකයන් හා ඔවුන් වටා භුමණය වෙමින් සිටින්නවුන් නම් මේ රටවිලිකාර සංවර්ධන ව්‍යාපෘති වැනින් තමන්ගේ පසුම්බි පුරවා ගනු ලැබුවාපුය. ඔවුන් දහපතියන් බවට පත් වූ අතර සමාජ සාරධීම විනාශයට පත් කෙරිනි. එය පෙරකි තතු මගින් ජනිත කරනු ලැබූ විපත්තියයි.

මේ තිරණ්වීන පරිසරය වෙනස් කළ නැක්කේ සමාජය හා ආර්ථිකය විෂ්ලේෂකාරී ලෙස ප්‍රජාතන්ත්‍රීකරණයට ලක් කිරීමෙනි.

මේ සමාජ-ආර්ථික කම්පනය හා සාරධීම විනාශය සමනය කිරීමේ ද මූලික වන්නේ මේ දිවයින තම වාසන්‍යමය කොටගෙන පාරමිපරිකව ජ්වත්වන සියලු ජාතින්ට හා ස්වදේශීකයින්ට (Indigenes People) තමන් ජ්වත් වන ප්‍රදේශයන් හි ඉඩකඩීම් හා වාරිමාරුග පරිපාලනය, පොලිස් කටයුතු, සෞඛ්‍ය, අධ්‍යාපනය ඇතුළු සැම සමාජ - ආර්ථික ක්‍රියාකාරීන්වයන් ම සම්බන්ධයෙන් තින්දු ගැනීමට ඇති ප්‍රජාතන්ත්‍රීය අයිතින් පිළිගැනීමයි. ඒ අයිතින් නාමිකව පිළිගැනීම පමණක් නොසැනේ. ඒ තින්දු ක්‍රියාත්මක කිරීම සඳහා අවශ්‍ය ස්වභාෂ්‍ය හා බැඳුණු නෙතික තත්ත්වයන් සලසා දීම මේ අරුධුදයට පිළිතුරු සෙවීමේ ද ප්‍රාථමික අවශ්‍යතාවක් බව අපි කියමු.

මෙම දැමළ ජනතාවට ප්‍රජාතන්ත්‍රීය විසඳුම් නොදී; යුධවාදයේ ප්‍රතිපත්ති ක්‍රියාත්මක කිරීම නිසා තවමත් ඔවුන් මුහුණ දෙන සමාජය ප්‍රශ්න එනම්; අතරදහන් වූ සිය දි දැවැන්ට සිදුවූයේ ක්‍රමක්දැයි හෙළිදරව් කර ගැනීම, දේශපාලන සිරකරුවන් තිදහස් කරගැනීම, ජන ජීවිතයට අදාළ සිවිල් පරිපාලනයෙන් සන්නද්ධ හමුදා ඉවත් කර ඔවුන්ට සම්ප්‍රදායික බැරක්ක වලට සීමා කිරීම හා යුධ කදවුරු කරගත් සියලුම ඉඩකඩීම්

— ජන බලයෙන් ප්‍රජාතන්ත්‍රිය විෂේෂවය ඉදිරියට ගෙන යම් ! ආපසු ඒවායේ හිමිකරුවන්ට පැවරීම, ආදි ප්‍රජාතන්ත්‍රිය පූජන වලට ස්වයාත්‍රීරණ අධිති මත පදනම්ව විසඳුම් දීම මගින් සියලු ජන කොටස්වල විශ්වාසය ගැනීම යන කාරණා ඉටු නොකර, ඒවාට උඩින් පැන යෑමෙන් මේ සමාජ-ආර්ථික අර්බුදයට පිළිතුරු සෞයාගත නොහැකි ය. සියලුම ආගම් වලට හා ඒවායේ අනුගාමිකයන්ට බාධාවකින් තොරව තම ආගම ඇදහිමේ හා ප්‍රචාරය කිරීමේ අධිතිය සුරකිය යුතුය.

දෙවනුව; ඒ හා සමග අවශ්‍යත්තිය (Inseparably) ලෙස බැඳී පවතින වැදගත්ම ප්‍රශ්නය වන්නේ පොදුවේ කෘෂිකර්මාන්තයේ නිරත, එනම් මහ පොළවෙන්; සාගරයෙන් වැව් පොකුණු ගංගා වලින් හා පරු සම්පතින් අස්වනු නෙළන ජනතාව මුහුණ දී සිටින කෘෂි ක්ෂේත්‍රයේ පත්ලටම කා වැදි ගිය ප්‍රශ්න වලට පෙර කි ස්වජාලන පදනම මත විසඳුම් ඉදිරිපත් කිරීමට ඒ හා සමගම පියවර ගැනීමයි.

මුහුණ දෙන ඇත්ත අනියෝගයන් වන්නේ පොහොර හෝ කෘෂි රසායන නොමිලේල ලබාගැනීම නම් නොවේ. සතු නම් අස්වනු කාලයේ සිය නිෂ්පාදනයන්ගේ වෙළදපල වටිනාකම බිංදුවට වැටීම පිළිබඳ ප්‍රශ්නයයි. එම අනියෝගයට මුහුණ දිය හැකි වන පරිදි ගබඩා පහසුකම්, අස්වනු කළේනබා ගැනීමේ නවීන තාක්ෂණ කුම යොදා ගැනීම, දිනාගාර පහසුකම් කෘෂිකාර්මික ප්‍රදේශ වල ඇති කළ යුතුය. එමත්ම ධාන්ත්, එළවුල්, පළතුරු ඇතුළු කෘෂි නිෂ්පාදන පදනම් කරගත් සුළු හා මධ්‍ය පරිමාණ කර්මාන්ත ක්ෂේත්‍රයක් ගොඩ නැගිම ප්‍රදේශ මට්ටමන් සැළපුම් කළ යුතුය. මේ සැම ආකාරයකම ආයතන පරිපාලනය කෘෂි නිෂ්පාදකයන් අතරින් ජන්දියෙන් තොරු පත්කර ගන්නා ප්‍රජාතන්ත්‍රිය සහාවන්ට පැවරිය යුතුය.

එම මගින් දැනට පවතින සාධාරණ ලාභයක් මත නොව නිෂ්පාදකයා හා පාරිභෝගිකයා යන දෙපාර්ශවයම මහ ද්වල් කොල්ල කන අතරමැදියන්ගේ සුරාකුමෙන් නිෂ්පාදකයා ගලවා ගත යුතුය. ඒකාධිකාරී වී මෝල් කුමය, ජාවාරම්බාදී කෘෂි ද්‍රව්‍ය ප්‍රවාහන සේවා, ග්‍රාමීය කෘෂි නිෂ්පාදකයා මෙන්ම නාගරික සුළු නිෂ්පාදකයන් ද පෙළන ගිණි පොලි ක්‍රම අභාවයට ගෙන යා යුතුව තිබේ.

ආණ්ඩු විසින් මූලික ලෙස ආයෝගය කළ යුත්තේ මේ යටිතල පහසුකම් දියුණුවටයි. ඒ මගින් මිල නියම කිරීමේ අධිකාරය සියතට ගැනීමේ අවස්ථාව නිෂ්පාදකයාට ලැබීම සේරීර කරදිය යුතු වේ.

මෙහි දී විශේෂයෙන් අවධාරණය කළ යුතු වන්නේ කුදාරට (මළයන) දෙමුල ජනතාව ගැනයි. කෘෂිකර්මාන්තය පිළිබඳව මුහුන් පාර්මිපරිකව ලබා ඇති විවිධත්වයෙන් යුත් අත්දැකීම් සමග කළාපයේ සෞම්‍ය දේශගුණය එක් වූ කළ එළවුල්, පළතුරු, අලවර්ග පමණක් නොව පරු පාලනයට ඇත්තේ මහතු තුළිනාගයන් ය. ඒ සඳහා අවශ්‍ය වන්නේ සැම වතුයායකම නිසි ඉඩිම් ප්‍රමාණයක් කෘෂිකාර්මික කටයුතු සඳහා මේ ජනතාවට වෙන්කර දීමයි. එසේම, පෙර කි පරිදි අදාළ යටිතල පහසුකම් සපයා දී අතරමැදි කොල්කරුවන්ගේ ග්‍රහණයට හසුවීමට ඉඩ නොනැතිවෙයි. එම ඉඩම් හා ඒවායේ නිෂ්පාදනයන් පරිපාලනය කිරීම මුහුන්ගේ ප්‍රජාතන්ත්‍රිය සහාවන්ට පවරා දීමයි.

එ අතර ඉතා වැදගත් වන්නේ ජනතාවගේ එදිනෙදා පාරිභෝෂනයට අවශ්‍ය පමණට වඩා ලැබෙන අතිරික්ත අස්වනු ඒවා ආසුනු කර ගනිමින් නීම් පාරිභෝෂක හාණ්ඩ නිෂ්පාදනය සඳහා අවශ්‍ය කුඩා හා මධ්‍ය පරිමාන කරමාන්තතාලා ද මේ ප්‍රාග්ධනයට ගැනීමට කිරීමයි. එසේ තුම්පියෙන් ගොඩනැගෙන ප්‍රාග්ධනය එදිනෙදා පාරිභෝෂනයට නොව නිෂ්පාදනයට ආයෝජනය කිරීමෙන් සැබැඳූ සංවර්ධන මාවතක් ඇති කර ගැනීමට අවස්ථාව සැලසිය යුතුය. එහිදී ජාවාරම්බාදී වී ඇති ග්‍රාමීය හා පළාත්බඳ බැංකු කුම මුළුමතින්ම ප්‍රතිසංවිධානය කර කෘෂිකාර්මික හා සුළු හා මධ්‍ය පරිමාන නිෂ්පාදකයන් සඳහා සහ පොලී මත ප්‍රාග්ධනය සපයන බැංකු කුමයන් ඇති කළ යුතුය. ඒ සඳහා අවශ්‍ය තාක්ෂණික හා කළමනාකරණ දැනුම ලබා ඇති මූත්, ඒ දැනුමෙන් නිසි එල ලබාගත නොහැකිව ලතවන තරුණ තරුණීයෝ කාමි ප්‍රජාවන් අතර බොහෝ ය. ඔවුන්ට තමන්ගේ දැනුම මත ගම් බිම් වලම වෘත්තීය අවස්ථා සැලසෙන්නේ ය. මේ නිෂ්පාදනයන්ට දේශීය පමණක් නොව ජාත්‍යන්තර වෙළඳපළ ද ඉලක්ක වන්නේ ය.

මේ වන විට මෙවන් තරුණ තරුණීයෝ විශාල පිරිසක් තම යුතාය, ක්ෂේත්‍රයේ සංවර්ධනයට යෙදීමට මගක් නැතිව සොව්චම් දීමනාවකට උතුරේත්, දකුණේන් නැගෙනහිර හා බස්නාහිරන් ප්‍රාදේශීය ලේකම් කාර්යාල වල ලතවෙමින් සිටිනි. ඉහත කි පරිදි ජනතා බලය සංවිධානය කර ප්‍රජාතන්ත්‍රීය සංවර්ධන මාවත ඉදිරියට ගෙන යැමට ඔවුන්ට අවස්ථාව සලසාදීමට කාලයයි මේ.

ගොනුගතික බැම් ව්‍යුත් කාන්තාව නිදහස් කිරීම

සැම මට්ටමකදීම කාන්තාවන්ගේ සමානාත්මකාවය සැබැඳූවක් බවට පත් විය යුතුය. ඒ සඳහා ස්වාධා අත්තාව දහමේ වගකීම් බාධාවක් නොවන තැනුව ගෙනා යුතුය. විශේෂයෙන් ඔවුන්ගේ මෙහෙයුම යටතේ පවත්නා දාරකාගාර සංවිධානය කළ යුතු අතර ඒ මගින් ලොවම පිළිගෙන ඇති පරිදි කළමනාකාරීත්වය පිළිබඳ කාන්තාවන්ගේ සුවිශේෂ හැකියාවන් මේ විෂ්ලේෂකාරී ප්‍රජාතන්ත්‍රීය කර්තව්‍යයන් සඳහා ඇතුළත් කර ගැනීමට ඉඩකු විවර කර ගත යුතුය. කාන්තාවන් බලවත් කිරීමෙන් ඔවුන්ගේ නිර්මාණයිලි මැදිහත්වීම හරහා, මැදිපෙරදිග වහල් සේවයට යැම මෙන්ම ඇගෙන්ම් කමිහල් වල නිසරු වෘත්තීන් වලට තම ජ්‍යෙෂ්ඨ දියකර හැකි වෙයි.

ගොනුගතුරු ධනවාදයේ බර

මෙයටම සම්බන්ධ තවත් බැරැරුම් ප්‍රාග්ධනයක් වන්නේ “ජාතික සම්පත්” යයි වර්තමානයේ දී උජාරුවෙන් හඳුන්වන ආණ්ඩු කරන්තවුන්ගේ යාති හිතම්තාදීන්ගේ ද්‍රව්‍යම් බවට පත් කරගෙන තිබෙන දෙන්ග්‍රෑට රාජ්‍ය දේපළ යි. එනම් ගොනුගතුරු ධනවාදයේ දේපළ යි.

ගොනුගතුරු ධනවාදයට “ජාතික සම්පත්” යයි කිමෙන් ඒවායේ පාඩුවීම් ආවරණය කිරීම සඳහා බඳු ගෙවන ජනතාව කර ගසා සිටින වගකීමේ ප්‍රමාණය මෙතෙක් යැයි

— ජන බලයෙන් ප්‍රජාතන්ත්‍රිය විෂේෂවය ඉදිරියට ගෙන යම් !
ඇඩ්වීවාකාටා ආයතනය පසුගිය දා හෙලිදරව් කළේ ය. එම හෙලිදරව් අනුව 2022 දී රජයට අයත් ප්‍රධාන ව්‍යාපාර 52 හි මුළු අලාභය රුපියල් බිලයන 744.6 ක් විය. එහි අරුත වන්නේ ඔබ ලියාපදිංචි බදු ගෙවන්නෙකු නම් ඒ අලාභය වෙනුවෙන් රුපියල් මිලයන 1.7 ක් වැය කළ යුතු බවයි. පුරවැසියකු නම් රුපියල් 33,949 ක් සහ පවුල් මට්ටමෙන් ගත් කළ එක් පවුලකට රුපියල් 141,809 ක් ද වැය වේ.

මෙම ආයතන ප්‍රතිසංස්කරණය කර ලාභයායි කිරීම සැලුසුම් කිරීමට පවතින ගෙවීමුරු ධෙනවාදයට කිසි කළෙකත් නොහැකිය. එබැවින් කළ යුත්තේ කමිකරු පාලනයේ පදනම මත මේ රාජ්‍ය දේපල වල කළමනාකරණය ප්‍රතිච්චාභගත කර; ඒවායේ අනාගත ඉරණම පිළිබඳ තීන්දු ගැනීමේ සියල් බලය එකි කමිකරු කළමනාකරණ කමිටු වලට පැවරීමය.

මෙම අයුරින් පවතින සණාන්ධිකාරයෙන් වැඩි කරන ජනතාව එමියට ගෙන, ඔවුනගේ ලේන්දීය සංවිධාන බලය, ධෙනපති පංතියේ ඒකාධිකාරී අත්තනෝමතික බලය තිරුපෙණය කරන, පාර්ලිමේන්තුවට අනියෝග කරන සමාන්තර ස්වජාලන බල මධ්‍යස්ථාන ලෙසින් ගොඩ නැගීමට අද අප සටන් ඇරුමිය යුතුව තිබේ.

එ් අයුරින් ලාංකිය ජන සමාජය අවලක්ෂණ කරමින් ජාතික ධෙනයෙන් යෝඛ කොටසක් කා දැමූ පරම ආදාළායකත්වයන්ගේ සියලු කළ පැල්ලම් මකා දම්මන්; ඒවායේ පරිවාර පිරිස් වන ග්‍රාමීය ප්‍රාන්ත පැලැන්තීන්ගෙන හා ආදා මගින් කටයුතු කරන තිලධාරී තන්ත්‍රයෙන් මිදිමට හැකි වනු ඇත. එවිට ප්‍රජාතන්ත්‍රිවාදය, නිදහස හා බලය බෙදාහැරීම පදනම් කරගත් එක්සත් දේශයක් ඔස්සේ, මනුෂ්‍යත්වය රජයන නිදහස්, තිවහල් සමාජයක් තීමුවම ජනතාවට අවස්ථාව සැලෙසෙන්නේ ය. ඒ වෙනුවෙන් ඉදිරියට එන ලෙස අපි දේශවාසි සියලු පුරවැසියන්ගෙන් කරන ඇරුමුමයි මේ.

නව සිම සමාජ පක්ෂය

17, බැරක්ක පටුමග, කොළඹ 02

දුරකථනය - 011 2 430621

Email – nssp.lk@gmail.com

Web – www.haraya.today

ஜனநாயகப் புரட்சியை மக்கள் சக்தியின் மூலம் முன்னெடுப்போம்!

சுயாட்சி அடிப்படையிலான சமூக-பொருளாதார வளர்ச்சியை நோக்கிய பாதைக்காக!

நவ சமசமாஜக் கட்சி ஜனாதிபதி தேர்தலில் மக்கள் வாக்களித்தபின் மக்கள் வெறும் பார்வையாளர்களாக இருப்பதற்கு அல்ல. ஆட்சி மற்றும் பொருளாதார நிர்வாகத்தின் ஒவ்வொரு முடிவையும் எங்கள் கட்சியின் கட்டுப்பாட்டில் வைத்திருக்கும் உரிமையை மட்டும் விட்டுவிடக்கூடாது. மேலும் நாட்டில் உள்ள பல சமூக-பொருளாதார சீர்கேடுகளுக்கு சிகிச்சை அளித்து குணப்படுத்துவதாகவும் உறுதியளிக்கவில்லை. இவ்வாறான வாக்குறுதிகள் மூலம் எதிர்வரும் ஜனாதிபதி தேர்தலில் மக்களின் வாக்குகளில் ஒரு பகுதியை ஒதுக்கவும் கூடாது.

மக்கள் அவ்வாறு பார்வையாளர்களாக மேற்கூறிய சமூக-பொருளாதார சீர்கேடுகளை தோற்றுவித்த முதலாளித்துவ ஜனநாயக அமைப்புகள், இராணுவம், பொலிஸ் துறை, நீதிமன்றங்கள் மற்றும் அதிகாரத்துவத்தின் தன்னிச்சையான அதிகாரத்தை தூக்கியெறிவதற்காக நாங்கள் முன்னிற்கிறோம். இதற்காக, உற்பத்தி மற்றும் விநியோகத்தில் முடிவெடுக்கும் உரிமையுடன் கூடிய மக்கள் தன்னாட்சி கட்டமைப்புகள் நகரங்களிலும் கிராமங்களிலும் உருவாக்கப்பட உள்ளன.

அது அவ்வாறு இல்லாத வரை ஜனாதிபதி தேர்தலாக இருந்தாலும் சரி, பாராளுமன்றத் தேர்தலாக இருந்தாலும் சரி, இந்தத் தேர்தலின் முடிவு ஒன்றுதான். அதாவது முழுமையான அதிகாரத்துடன் கூடிய சிங்கள பெளத்தை ஒற்றையாட்சி இன்னும் சில வருடங்களுக்கு மீண்டும் நிறுவப்படும். வேறொன்றுமில்லை.

2021 ஆம் ஆண்டிலிருந்து, பாழ்டைந்த சமூக-பொருளாதார நிலைமைகள் தொடர்ந்து இழுத்துச் செல்லப்பட்டு, இலங்கை மக்களுக்கு முன்னெடுப்போதும் இல்லாத துன்பத்தை ஏற்படுத்துகின்றன. இந்த நெருக்கடிக்கான அடிப்படைக் காரணம் இலங்கையின் பொருளாதாரத்தின் நீண்டகால கட்டமைப்பு பலவீனம் மட்டுமல்ல. இன்று முதலாளித்துவ அறிஞர்கள் நிர்வாகத்திலும் நெருக்கடி என்பதை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும். இருப்பினும், இந்த நெருக்கடிகளின் வேர்களைத் தேடும்போது, அவர்கள் மேற்பரப்பில் மிதப்பதை மட்டுமே சந்திக்கிறார்கள். இத்தகைய இதர விஷயங்களால் மூடப்பட்ட அடிப்படைப் பிரச்சனைகளை அவர்கள் மேலோட்டமாகப் பார்ப்பதில்லை.

ஸஸ்டர் ஞாயிறு தாக்குதல்கள், கோவிட் தொற்றுநோய், ரஷ்ய-உக்ரேனிய மற்றும் மத்திய கிழக்கு மோதல்கள் நெருக்கடியைத் தாண்டிய வெளிப்புற அதிர்ச்சிகளாக அவர்கள் நோக்குகிறார்கள். ஆனால், சமூகத்தில் பாரிய சமூக-அரசியல்-பொருளாதார அதிர்ச்சியையும் சமூக விழுமியங்களின் அழிவையும் ஏற்படுத்திய அடிப்படைக் காரணிகள் இவையல்ல. இந்த வெளிப்புற அதிர்ச்சிகளுக்கு அப்பால், தமிழ் மக்களின் சுதந்திரப் போராட்டத்தை நக்குவதற்கு ஆரம்பிக்கப்பட்ட கொலைகார உள்நாட்டுப்போரே அடிப்படைக் காரணியாகும். மோசி, ஊழல், திருட்டு இல்லாத முதலாளித்துவ அமைப்பு இதுவரை இருந்ததில்லை, இருக்கவும் மாட்டாது என்பதுதான் உண்மை. ஆனால், நிலப்பிரபுத்துவத்தின் முழுமையான சர்வாதிகாரத்தை அழித்த முதலாளித்துவ சமூகம் மனித சமுதாயத்திற்கு நீதி மற்றும் சமத்துவம் போன்ற பல முக்கிய விழுமியங்களைக் கொண்டு வந்தது என்பதும் மறுக்க முடியாத உண்மை.

ஆனால், இந்த வளர்ச்சியடைந்த ஜனநாயகக் கருத்துக்கள் பொருளாதாரத்தில் குறைந்த வளர்ச்சியடைந்த நாடுகளில் நிறுவப்படவில்லை. அவர்களின் முதலாளித்துவத் தலைவர்களால் இந்த மேம்பட்ட ஜனநாயகக் கருத்துக்களுக்கு ஏற்ப இந்த நாடுகளில் மேம்பட்ட சமூக-பொருளாதார தளத்தை உருவாக்க முடியவில்லை. எனவே, இந்த நாடுகளின் பலவற்றில் இனவெறி, இனப்படுகொலை உள்நாட்டுப் போர்கள் நடந்தன. அந்த உள்நாட்டுப் போர்களின் விளைவாக மனிதாபிமானமற்ற சர்வாதிகாரிகளின் தோற்றங்கள் இடம்பெற்றன. இதனால், மோசி, ஊழல், திருட்டுக்கு ஏற்ற வளர்ச்சிப் பணிகள் வலுக்கட்டாயமாக திணிக்கப்பட்டன. இந்த வளர்ச்சியின் பலன் தங்களை சென்றடையும் என எண்ணிய மக்கள் வெறும் மனித மன்னாக மாறியதுதான் உண்மையில் நடந்தது. மனிதப்புழுதிகளாக மாறிய மக்கள் தங்கள் பாரம்பரிய வாழ்விடங்களிலிருந்து விரட்டப்பட்டனர். ஆட்சியாளர்களும், அவர்களை சுற்றித் திரிபவர்களும் இந்த ஏமாற்று வளர்ச்சித் திட்டங்களால் தங்கள் பண்பையை நிரப்பிக் கொண்டுள்ளனர். அவர்கள் முதலாளிகளாக மாறி சமூக விழுமியங்களை அழித்தார்கள். மேற்சொன்ன நிகழ்வுகளால் உருவாக்கப்பட்ட பேரழிவே இவை.

சமூகத்தையும் பொருளாதாரத்தையும் ஜனநாயகமயப்படுத்துவதன் மூலமே இந்த மிருகத்தனமான சூழலை மாற்ற முடியும்.

இந்த சமூக-பொருளாதார அதிர்ச்சி மற்றும் மதிப்பாய்வுகளின் அழிவைத் தணிப்பதில் முக்கியமானது, சொத்து மற்றும் நீர்ப்பாசன நிர்வாகம், பொலிஸ் துறை, சுகாதாரம், கல்வி போன்ற அனைத்து சமூக-பொருளாதார நடவடிக்கைகளிலும் முடிவெடுப்பதற்கான ஜனநாயக உரிமைகளை

அங்கீரிப்பதாகும். இந்தத் தீவை தங்கள் தாயகமாக ஏற்றுக்காண்டு பாரம்பரியமாக வாழ்ந்த அனைத்து ஆதிவாசிகள் மற்றும் மக்கள் வாழ அந்த உரிமைகளை வெறும் பெயரளவிலான அங்கீகாரம் ஒருபோதும் போதாது. அவற்றைச் செயல்படுத்துவதற்குத் தேவையான சட்ட நிபந்தனைகளை வழங்குவது இந்த நெருக்கடிக்கான பதில்களைத் தேடுவதன் முதன்மையான தேவை என்று நாங்கள் கருதுகிறோம்.

தமிழர்களுக்கான ஜனநாயகத் தீர்வை வழங்காமல் இந்த சமூகப் பொருளாதார நெருக்கடிக்கு விடை காண முடியாது. இராணுவவாதக் கொள்கைகளை அமுல்படுத்துவதன் காரணமாக அவர்கள் இன்னும் எதிர்கொள்ளும் சமூகப் பிரச்சினைகளைத் தீர்ப்பதன் மூலம் அனைத்து மக்களின் நம்பிக்கையைப் பெறுங்கள். காணாமல் போன அவர்களின் பிள்ளைகளுக்கு என்ன நடந்தது என்பதை அம்பலப்படுத்துதல், அரசியல் கைதிகளை விடுவித்தல், ஆயுதப் படைகளை பொது வாழ்வில் இருந்து அகற்றி பாரம்பரிய முகாம்களுக்குள் அடைத்து வைத்தல், இராணுவ முகாம்கள் கையகப்படுத்திய காணிகள் அனைத்தையும் அவற்றின் உரிமையாளர்களிடம் மீள ஒப்படைத்தல் போன்றவற்றின் அடிப்படையில் சுயநிர்ணயம். அனைத்து மதங்களும் அவர்களைப் பின்பற்றுவதற்கும் பாதுகாக்கப்பட வேண்டும், தடையின்றி தங்கள் மதத்தைப் பின்பற்றுவதற்கும் பிரசாரம் செய்வதற்குமான உரிமை பாதுகாக்கப்பட வேண்டும்.

இரண்டாவதாக இதனுடன் பிரிக்கமுடியாத வகையில் இணைக்கப்பட்டுள்ள மிக முக்கியமான பிரச்சினை என்னவென்றால், பொதுவாக விவசாயத்தில் ஈடுபடும் மக்களாவர். அதாவது நிலம், ஆறுகள் மற்றும் கடலில் இருந்து அறுவடை செய்யவர்கள், சுயநலத்தின் அடிப்படையில் எதிர்கொள்ளும் பிரச்சனைகளை தீர்க்க நடவடிக்கை எடுப்பதாகும்.

அவர்கள் எதிர்கொள்ளும் உண்மையான சவால்கள் பசுளைகள் அல்லது விவசாய இரசாயனங்களை இலவசமாகப் பெறுவது அல்ல. உண்மையான பிரச்சினை என்னவென்றால், அறுவடைக் காலத்தில் அவற்றின் உற்பத்தியின் சந்தை மதிப்பு பூஜ்ஜியமாகக் குறைகிறது. இந்த சவாலை எதிர்கொள்ள விவசாயப் பகுதிகளில் சேமிப்பு வசதிகள், நவீன அறுவடை நுட்பங்களைப் பயன்படுத்துதல் மற்றும் குளிர்பதனக் கிடங்கு வசதிகள் ஏற்படுத்தப்பட வேண்டும். தானியங்கள், காய்கறிகள், பழங்கள் உள்ளிட்ட விவசாயப் பொருட்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு நடுத்தர அளவிலான தொழில் துறையை உருவாக்கவும் பகுதி அளவில் திட்டமிடப்பட வேண்டும். இந்த அனைத்து வகையான நிறுவனங்களின் நிர்வாகமும் விவசாய உற்பத்தியாளர்களிடமிருந்து வாக்கு மூலம் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஜனநாயக சபைகளுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்.

இவற்றின் மூலம் உற்பத்தியாளர் மற்றும் நுகர்வோர் இருவரையும் பட்டப்பகலில் கொள்ளையடிக்கும் இடைத்தரகர்களின் சரண்டலில் இருந்து உற்பத்தியாளர் காப்பாற்றப்பட வேண்டும். ஏகபோக நெல் ஆலை அமைப்பு, விவசாயப் பொருள் போக்குவரத்துச் சேவையில் மோசடி செய்பவர்கள், கிராமப்புற விவசாய உற்பத்தியாளர் மற்றும் நகர்ப்புற சிறு உற்பத்தியாளர்களை நசுக்கும் அதிக வட்டிக் கடன் முறை ஒழிக்கப்பட வேண்டும்.

இத்தகைய உட்கட்டமைப்பு மேம்பாட்டு திட்டங்களில் அரசுகள் முதன்மையாக முதலீடு செய்ய வேண்டும். இதன் மூலம், விலை நிற்ணயம் செய்யும் அதிகாரம் உற்பத்தியாளரின் கைகளில் இருப்பதை உறுதி செய்ய வேண்டும்.

மலையகத் தமிழர்கள் தொடர்பில் விசேட கவனம் செலுத்தப்பட வேண்டும். இப்பகுதியின் மிதமான காலனிலை விவசாயத்தில் அவர்களின் பாரம்பரிய அனுபவத்துடன் இணைந்து, காய்கறிகள், பழங்கள், உருளைக்கிழங்கு என்பவற்றிற்கு ஒரு சிறந்த அமைவி டத்தை உருவாக்குகிறது. ஆனால் பெரிய நிலப்பரப்பு கால்நடைகளை பராமரிக்கும் திறன் கொண்டது. இதற்காக ஒவ்வொரு தோட்டத்திலும் உரிய அளவு நிலத்தை இம்மக்களுக்கு விவசாயத் தேவைக்காக ஒதுக்கீடு செய்வது அவசியம். மேலும், முன்பு கூறியது போல் உரிய உட்கட்டமைப்பு வசதிகளை ஏற்படுத்தித்தருவதும், இடைத்தரகர் கொள்ளையர்களின் பிடியில் சிக்காமல் இருப்பதும் அவசியம். அந்த நிலங்களின் நிர்வாகம் மற்றும் அதன் தயாரிப்புகள் அவர்களின் ஜனநாயக சபைகளிடம் ஒப்படைக்கப்பட வேண்டும்.

மக்களின் அன்றாட நுகர்வுக்குத் தேவைப்படும் உபரிப் பயிர்களைப் பயன்படுத்தி, முடிக்கப்பட்ட நுகர்வுப் பொருட்களை உற்பத்தி செய்யும் வகையில் சிறிய மற்றும் நடுத்தர அளவிலான தொழிற்சாலைகளை இந்தப் பகுதிகளில் அமைப்பது மிகவும் முக்கியம். நிலத்தில் இருந்து கட்டப்படும் மூலதனம் உற்பத்தியில் முதலீடு செய்யப்பட வேண்டும். இவை அன்றாட நுகர்வுக்கு அல்ல. மோசடி செய்பவர்களாக மாறியுள்ள கிராமப்புற மற்றும் மாகாண வங்கி முறைமைகள் முழுமையாக மறுசீரமைக்கப்பட்டு விவசாய மற்றும் சிறு மற்றும் நடுத்தர உற்பத்தியாளர்களுக்கு சலுகை வட்டி விகிதத்தில் மூலதனத்தை வழங்கும் வங்கி முறைமை ஏற்படுத்தப்பட வேண்டும். விவசாய சமூகங்களில் பல இளைஞர்கள், தேவையான தொழில்நுட்ப மற்றும் நிர்வாக அறிவைப் பெற்றிருந்தாலும், இந்த அறிவை சரியான முறையில் பயன்படுத்த முடியாமல் உள்ளனர். இத்திட்டத்தின் மூலம், அவர்களின் அறிவின் அடிப்படையில் கிராமப்புறங்களில் தொழில் வாய்ப்புகளையும் பெறுவார்கள். இந்த தயாரிப்புகள் உள்ளாட்டுப் பயன்பாட்டிற்கு மட்டுமல்ல, சர்வதேச சந்தைகளுக்கும் இலக்காகின்றன.

தற்போது இவ்வாறான இளைஞர்கள் பெருமளவானோர் தமது அறிவை களத்தின் அபிவிருத்திக்கு பயன்படுத்த வழியின்றி சிறு கொடுப்பனவுக்காக வடக்கு, தெற்கு, கிழக்கு, மேற்கு பிரதேச செயலகங்களுக்குச் செல்கின்றனர். மேற்குறிப்பிட்டவாறு மக்கள் சக்தியை ஒழுங்கமைத்து ஜனநாயக வளர்ச்சிப் பாதையில் அவர்கள் முன்னேறுவதற்கான வாய்ப்பை வழங்க வேண்டிய தருணம் இது.

பழமைவாதக் கட்டுகளிலிருந்து பெண்களை விடுவித்தல்

பெண்களின் சமத்துவம் ஒவ்வொரு நிலையிலும் யதார்த்தமாக மாற வேண்டும். இதற்கு இயற்கையின் பொறுப்பு பெண்களின் அன்றாட வாழ்வில் தலையிடாத இடத்திற்கு கொண்டு வரப்பட வேண்டும். குறிப்பாக, அவர்களின் வழிகாட்டுதலின் கீழ் தங்குமிடங்கள் ஒழுங்கமைக்கப்பட வேண்டும், இது நிர்வாகத்தில் பெண்களின் தனித்துவமான திறன்களை இந்த புரட்சிகர ஜனநாயக பணிகளில் இணைக்க வழி திறக்க வேண்டும். பெண்களுக்கு அதிகாரத்தை வழங்குவதன் மூலம், அவர்களின் ஆக்கப்பூர்வமான மத்தியஸ்தத்தின் மூலம், மத்திய கிழக்கில் இலங்கைப் பெண்களின் அடிமைத்தனத்தைத் தடுக்க முடியும், அதே போல் ஆடைத் தொழிற்சாலைகளின் செழிப்பற்ற தொழில்களில் அவர்களது வாழ்க்கையை வீணாடிப்பதையும் தடுக்க முடியும்.

க்ரோனி முதலாளித்துவத்தின் தாக்கம்

இதனுடன் தொடர்புடைய மற்றொரு தீவிரமான பிரச்சினை முதலாளித்துவ அரச சொத்துக்கள், இப்போது "தேசிய வளங்கள்" என்று அழைக்கப்படும் ஆட்சியாளர்களின் உறவினர்களின் வேட்டைக் களமாக மாற்றப்பட்டுள்ளமையாகும். இவை க்ரோனி முதலாளித்துவத்தின் சொத்தாகக் கருதப்படுகிறது.

"தேசிய வளங்கள்" என்று அழைப்பதன் மூலம் க்ரோனி முதலாளித்துவத்தின் இழப்புகளை ஈடுகூட்ட வரி செலுத்துபவர்களின் சுமையின் அளவை அடிவகேட்டா வெளிப்படுத்தியது. வெளியிடப்பட்ட தகவலின்படி, 2022 ஆம் ஆண்டில் அரசுக்கு சொந்தமான 52 முக்கிய நிறுவனங்களின் மொத்த இழப்பு ரூ. 744.6 லில்லியன். அதாவது நீங்கள் பதிவு செய்யப்பட்ட வரி செலுத்துபவராக இருந்தால், அந்த நஷ்டத்தில் 1.7 லில்லியன் ரூபாவைச் செலவிட வேண்டியிருக்கும். நீங்கள் குடிமகனாக இருந்தால், உங்களுக்கு ரூ. 33,949 மற்றும் குடும்ப அளவில். ஒரு குடும்பத்திற்கு 141,809 ரூபா செலவிடப்படுகிறது.

இந்த நிறுவனங்களைச் சீர்திருத்தம் செய்து லாபம் ஈட்டத் திட்டமிடுவது

ஜனநாயகப் புரட்சியை மக்கள் சுக்தியின் மூலம் முன்னெடுப்போம் ! தற்போதுள்ள க்ரோனி முதலாளித்துவத்தால் ஒருபோதும் சாத்தியமில்லை. எனவே, தொழிலாளர் கட்டுப்பாட்டின் அடிப்படையில் இந்தப் பொதுச் சொத்துகளின் மேலாண்மை மறுசீரமைக்கப்பட வேண்டும் அவர்களின் எதிர்கால தலைவிதியை தீர்மானிக்கும் அனைத்து அதிகாரமும் அந்த தொழிலாளர் நிர்வாகக் குழுக்களிடம் ஒப்படைக்கப்படவேண்டும்.

முதலாளித்துவ வர்க்கத்தின் ஏகபோக தன்னிச்சையான அதிகாரத்தை பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் பாராளுமன்றத்திற்கு சவால் விடும் இணையான தன்னாட்சி அதிகார மையங்களாக உழைக்கும் மக்களை இத்தகைய இருளில் இருந்து மீட்டெடுக்கும் போராட்டத்தை இன்று நாம் தொடங்க வேண்டும்.

இதன்மூலம், இலங்கை மக்களைக் கீழூறுப்பதன் மூலம் தேசியச் செல்வத்தின் பெரும் பகுதியை விழுங்கிவிட்ட முழுமையான சர்வாதிகாரத்தின் கரும்புள்ளிகள் அனைத்தையும் துடைத்தழித்து கிராமப்புற உயரடுக்கையும் அதிகாரவர்க்கத்தையும் அவர்களால் அகற்ற முடியும். அப்போது, ஜனநாயகம், சுதந்திரம், அதிகாரப் பகிரவு ஆகியவற்றின் அடிப்படையிலான ஜக்கிய நாட்டில் மனிதநேயத்தை நிலைநாட்டும் சுதந்திரமான, சமுதாயத்தை உருவாக்க மக்களுக்கு வாய்ப்புக் கிடைக்கும். இந்தப் பணிகளுக்காகப் போராட முன்வர வேண்டும் என்பதே இந்த நாட்டின் அனைத்துக் குடிமக்களுக்கும் நாம் விடுக்கும் அழைப்பாகும்.

நவ சமசமாஜக் கட்சி

17,பெரக்க லேன், கொழும்பு 02
தொலைபேசி - 011 2 430621
மின்னஞ்சல் – nssp.lk@gmail.com
இணையம் – www.haraya.today

LET'S TAKE FORWARD THE DEMOCRATIC REVOLUTION BY PEOPLE'S POWER!

FOR A PATH TOWARDS SOCIO-ECONOMIC DEVELOPMENT BASED ON AUTONOMY!

Nava Sama Samaja Party does not stand in this presidential election to "build the country on behalf of the people". Nor to leave the people only the right to be spectators and to retain every decision of governance and economic management under the control of our party. Also not to promise to treat and cure numerous socio-economic disorders in the country. Neither to reserve a portion of the people's votes in the upcoming presidential election through such promises.

We stand for the overthrow of the arbitrary power of the so-called bourgeois democratic Institutions and the military, police, courts and bureaucracy maintained by such Institutions that gave birth to the said socio-economic disorders. For this, people's autonomous structures with the right to make decisions in production and distribution are to be created in cities and in the villages.

As long as it is not so; Whether it is the presidential election or the parliamentary election, the outcome of any of these elections is one. That is, the Sinhala Buddhist unitary state with absolute power will be re-established for a few more years. Nothing else.

From 2021 onwards, the ruined socio-economic conditions continue to drag on, causing unprecedented suffering to the people of Sri Lanka. The root cause of this crisis is not just the long-term structural weakness of Sri Lanka's economy. Today, capitalist scholars have to accept that it is a crisis in governance and management. However, when they search for the roots of these crises, they only encounter what floats on the surface. They do not see the basic problems covered by these miscellaneous things on the surface.

They see the Easter Sunday attacks, the Covid pandemic, and also the Russian-Ukrainian and Middle East conflicts as external shocks that ignited the crisis.

But these are not the fundamental factors that caused the massive socio-political-economic shock and the destruction of social values in society. Beyond any of these external shocks, it was the murderous civil war launched to crush the freedom struggle of the Tamil people. It is true that a capitalist system free from fraud, corruption and theft has never existed and will not exist. But it is also an undeniable fact that the capitalist society, which destroyed the absolute dictatorships of the feudalism, brought a number of important values of justice and equality to the human society.

But these advanced democratic concepts were not established in the economically less developed countries. Their capitalist leaders were not able to create an advanced socio-economic base in these countries to adapt to these advanced democratic concepts. Therefore, racist and genocidal civil wars took place in many of these countries. The result of those civil wars was the emerge of inhuman dictators; Thus, the development works suitable for fraud, corruption and theft were forcibly imposed. What really happened is that the people, who thought that the benefits of this development would reach themselves, became mere human dust. The people who became human dust were driven out of their traditional habitations. The rulers and those who are roaming around them have filled their wallets with these deceptive development projects. They became capitalists and destroyed social values. It's a disaster created by the said events.

This animalistic environment can be changed only by revolutionizing society and the economy towards democracy.

In mitigating this socio-economic shock and destruction of values, the key is the recognition of the democratic rights to make decisions on all socio-economic activities, including property and irrigation administration, policing, health, education, etc. in the areas where they live for all indigenous peoples and peoples who have traditionally lived on this island as their homeland. It's not just the nominal recognition of those rights. We say that providing the necessary legal conditions for their implementation is a primary requirement in the search for answers to this crisis.

We cannot find the answer to this socio-economic crisis without concluding a democratic solution to the Tamils; Win the trust of all the people by resolving the social problems they still face, due to the implementation of the policies of militarism, namely; exposing what happened to their missing children, releasing political prisoners, removing the armed forces from civil

administration related to public life and confining them to traditional barracks, and handing back all the land where the military camps have acquired back to their owners, etc., on the basis of self-determination. All religions and their followers should be protected and the right to practice and propagate their religion without any hindrance should be safeguarded.

Secondly; The most important problem that is inseparably linked with this is to take steps to address the problems faced by the people who are engaged in agriculture in general, i.e., those who harvest from the ground, rivers and the ocean, on the basis of self-governance.

The real challenges they face are not to get fertilizers or agrochemicals for free. The real problem is that the market value of their production drops to zero during the harvest season. Storage facilities, use of modern harvesting techniques and cold storage facilities should be established in agricultural areas to meet this challenge. It should also be planned at the area level to build a medium scale industrial sector based on agricultural products including grains, vegetables and fruits. The administration of all these types of institutions should be delegated to the democratic councils elected by vote from among the agricultural producers.

Through these, the producer should be saved from the exploitation of middlemen who rob both the producer and the consumer in broad daylight. Monopolistic paddy mill system, racketeers in agricultural material transport services, the high interest loan system which crush the rural agro-producer as well as urban small producers have to be eliminated.

Governments should primarily invest in such infrastructure development programs. By this way, it should be ensured that the authority over the pricing is in the hands of the manufacturer.

Special attention should be paid to the hill country (Malaiyaha) Tamils. The region's temperate climate combined with their traditional experience in agriculture, create a great space not only for vegetables, fruits, potatoes, but also the large tract of land is capable of maintaining livestock. For this, it is necessary to allocate a proper amount of land in every estate to these people for agricultural purposes. Also, providing the relevant infrastructure as stated earlier and not allowing them to fall into the grip of intermediary robbers is essential. The administration of those lands and its products is to be entrusted to their democratic councils.

It is very important to set up small and medium scale factories in these areas for the production of finished consumer goods by utilizing the surplus crops that are required for the daily consumption of the people. The capital built from the land should be invested in production and not in everyday consumption. The rural and provincial banking systems that have become racketeers should be completely reorganized and a banking systems should be established that provide capital at concessional interest rates to agricultural and small and medium scale producers. There are many young people in the agricultural communities who have acquired the necessary technical and managerial knowledge but are unable to get the proper use of this knowledge. Through this program, they will also get career opportunities in the countryside on the basis of their knowledge. These products are targeted not only for domestic use but also international markets.

At present, a large number of such young people are going to the Divisional Secretariats of the North, South, East and West for a small allowance without any way to apply their knowledge to the development of the field. It is time to organize people's power as mentioned above and give them an opportunity to move forward on the path of democratic development.

Freeing the woman from conservative shackles

Women's equality must become a reality at every level. For this, the responsibility of nature should be brought to a place where it does not interfere with women's day to day life. In particular, the dormitories under their guidance should be organized, which should open the way for women's unique skills in management to be incorporated into these revolutionary democratic tasks. By giving the power to the women, through their creative mediation, slavery of Sri Lankan women in the Middle East can be prevented as well as wasting their lives into the barren occupations of garment factories.

The weight of crony capitalism

Another serious issue related to this is the capitalist state property which has been turned into the hunting ground of the relatives of the rulers, now known as "national resources". That is, the property of crony capitalism.

Advocata revealed the extent of the burden of tax payers required to cover the losses of crony capitalism by calling them "national resources". As per the

disclosure, the total loss of 52 major state-owned enterprises in 2022 was Rs. 744.6 billion. This means that if you are a registered taxpayer, you will have to spend 1.7 million rupees on that loss. If you are a citizen, it costs you Rs. 33,949 and at the family level, it costs Rs. 141,809 per family.

It is never possible for the existing crony capitalism to plan to reform and make these institutions profitable. Therefore, the management of these public properties should be restructured on the basis of labour control; All the power to decide their future fate will be delegated to those Workers' Management Committees.

Today, we have to start the struggle to bring out the working people from this kind of darkness and build them as parallel autonomous power centers which challenge the Parliament that represent the monopolistic arbitrary power of the capitalist class.

In this way, wiping out all the black spots of absolute dictatorships that have devoured a giant part of the national wealth by undermining the Sri Lankan people; They will be able to get rid of the rural elite and the bureaucracy. Then, through a united country based on democracy, freedom and devolution of power, the people will have the opportunity to create a free, independent society that upholds the humanity. This is our call to all the citizens of this country to come forward to fight for these tasks.

Nava Sama Samaja Party

17, Barrack Lane, Colombo 02

Phone - 011 2 430621

Email – nssp.lk@gmail.com

Web – www.haraya.today